ד) סוכה נ: מנחות כח: ה) ושם

ובובחים לו: ז. ו) סוכה נ. מנחות

ז. ועה: ל.ו. ז) מנחות יט: זבחים

סג :. ק) וזבחים נט.ז. ע) מנחות

ל) בס"א: דתנן, מ) [לקמן יט: ועי׳ בתיו"ט ד"ה כדי ליגעה],

תורה אור השלם

1. וכי תגשון עור לזבח אין

יְּיִן רְע הַקְּרִיבָּהוּ נא רֶע וְכִי תַגִּישׁוּ פָּסֵח וְחֹלֶה רָע וְכִי תַגִּישׁוּ פָּסֵח וְחֹלֶה

ּלְפֶּחָתֶרְ הֲיִרְצְר אוֹ הֲיִשְׂא אֵין רָע הַקְּרִיבֵהוּ נְא לְפֶּחָתֶרְ הֲיִרְצְר אוֹ הֲיִשְׂא

2. וְנֶפֶשׁ כִּי תַקְרִיב קְרָבַּן

מנחה ליי סלת יהיה קרבנו

3. והביאה אל בני אהרו

הַבְּהַנִּים וְקָמֵץ מִשָּׁם מְלֹא הַבְּהַנִּים וְקָמֵץ מִשָּׁם מְלֹא אָמְצוֹ מִסְּלְתָה וּמִשַּׁמְנָה עַל

כל לבנתה והקטיר הכהן

אָת אַזְבָּרְתָהּ הַמִּזְבַּחָה אָשׁה רֵיחַ נִּיחֹחַ לַיְיָ: אַשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ:

ייקוא ב-4. וְהַבֵּאתְ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעְשֶׂה מֵאֵלֶה לַיְיָּ

והקריבה אל הכהו והגישה

הַקָּרֵב אֹתָה בְּנֵי אַהַרֹן לִפְנֵי

6. והביאה אל בני אהרו

אָמְצוּ מִסְלְתָה וּמִשַּׁמְנָה עַל הַבּהֲנִים וְקָמֵץ מִשָּׁם מְלֹא ס: יָחֶבְּאָוּוּ גָּיִר בְּנֵי אַנְיִוּ

בָּל לְבֹנְתָה וְהִקְטִיר הַכּּהַן אֶת אַזְכָּרָתָה הַמִּזְבָּחָה

אָשֵׁה רֵיתַ נִיחֹתַ לַיְיָ: אָשֵׁה רֵיתַ נִיחֹתַ לַיְיָ: אַשֵּׁה רֵיתַ נִיחֹתַ לַיִּיָּ:

י ייי די די יייי מסלת המנחה ומשמנה ואַת כָּל הַלְבֹנָה אֲשֶׁר עַל

הַמְּנְחָה וְהִקְּטִיר הַמִּוְבֵּח רִיחַ נִיחֹחַ אַזְבָּרְתָה לַיִּי:

ויקרא ב ב ויקרא ב ב והרים מפנו בְּקְמְצוֹ

יי ויקרא ב ב

:פָנֶיךְ אָמֵר יִיָּ צְבָאוֹת

הקרבנות הלי"ב:

ו ב מיי שם פי"ב הלכה ט יוברי יוי ו ג מיי׳ שם הלי״ד:

ז ג מיי שם הנייד:

ח ד מיי שם פנייג הלויצ:

מ ח מיי פיא מהלי בית
הבחירה הלייח:

י ו מיי פייג מהלי פסולי
המוקדשין הלייכ:
יא ז מיי שם פייא הלייג:

תוספות שאנץ

י ואחר כך מקריב מנחתה ופלוגתא היא בפ׳ היה נוטל ומיהו כל זמז שלא קירבה מזכרת עון ואע״פ ששתה משהיו אותה בידה כדי ליגעה משהין אוונה ביו הכוי ליגנה ותודה. וכהן מוליכה אצל מזבח ומגישה בקרן מערבית דרומית אבל בלילה לא חשיב משום דאין בלילה מעכבת דהא תנן אם לא בלל כשר. וא״ת והא במנחות בפי הקומץ רבה אמרינן וקמץ הכהן מקמיצה ואילך מצות כהונה ל) ואפי׳ הכי ממעטי ציקה ובלילה דמקמי הגשה ב קורבי היו המקמיצה הוו ואמאי נקט מקמיצה ואילך 3) וי"ל דאיתיה אמ׳ במסכת ואילך מצות כהונה היה מכשרי קמיצה בזר והא דכתיב כהז אצל הגשה היינו יומת אבל קמיצה אימר שכשרה בזר להכי נקט . מקמיצה ואילך מצות כהונה. וא"ת אמאי לא קאמר מתנופה ואילך מצות כהונה ואפי׳ הכי ממעטי יציקה דמקמי תנופה היה וי״ל דלאו מילתא היא דהא בשאר מנחות אין תנופה כמו שפירשו בהדיא במנחות (דף ם.) אבל קמיצה דהויא ככל המנחות נקט לה. הקרב אותה בני אהרו לפני המזכח יכול בני אוזון לפני וזמובוו יכול במערב יגיענה לדופן מערבי של מזבח דהיינו לפני ה׳ שההיכל היה למערב והמזבח שההיכל היה למעוב המחברה לדרומו ל"ב אמה ממוצע באמצע העזרה וכן ההיכל באמצע זה מול זה ל"ב אמה וכותלו חללו כ׳ וכותליו ו' אמה עובי ועובי כותל צפוני שש ושש לכותל [לפני ה'] דאין מפסיק בינו לביז ההיכל דאילו אולם ל״ה. אל פני המזבח בדרום פי׳ משום דכתיב ושחט אותו על ירך המזבח צפונה. וכיון דהוי ירך לצפון א״כ הוי פניו לדרום. כנגד חודה כל מה שיכול לקרבו כלפי מערב ובלבד שיהי׳ שם קצת דרום . משום אל פני המזבח דאי לאו כנגד חודה ליכא לפני ה׳. שהרי זויות ההיכל כולה בעד סווו המזבח. כולי מזבח זויות המזבח. כולי מזבח בצפון קאי בחלק צפוני של עזרה [ולית ליה] דמזבח נמצא כותל דרומי של מזבח כנגד אמצעי פתח ההיכל הלכך יגישנה אל פני המזבח בדרום ובלבד שיהא סמוך למערב ונמצא מקיים את מזבח משוך מעט כנגד זוית ההיכל ולצפוז שיהא דרומה דכנגד ההיכל הוה קרי ביה דנקט (בפ"ק דיומא ר" אליעזר אית ליה) למשמע מיניה דכולי מזבח בצפון קאי

ה א מיי׳ פי״ג מהל׳ מעשה אר משום מגילה הא אימחיקא. היה קשה לרבי והאמרי׳ לעילם (דף ז:) דלאחר [שנמחקה] מגילחה מאיימין עליה שתשתה ונראה דעל כרחך אית לן למימר דר"א לית ליה איום שתשתה אפי׳ אחר מחיקת מגילה ומדלא פריך נהי דמשקה ואחר מקריבה אימא דלאחר

מחיקה לאלתר היה נוטל המנחה מעל ידיה ש"מ דפשיטא ליה דעד שעת הקרבה היה מניחה על ידיה אם כן למאן דאמר מאיימין עליה שתשתה אית לן למימר דסבירא ליה מקריב

"משקה ואח"כ מקריב את מנחתה דאי משום מגילה הא אימחיקא לה: כל המנחות כו': ורמינהו פאסדר מנחות כיצד אדם מביא

סית גן נמימר דסבירס ניה מקריב מנסתה ואח"כ שותה דכבר נקרבה: מעונה שרת ונותן עליה שמנה ולבונתה ומוליכה אצל כהן וכהן מוליכה אצל מזבח ומגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו ומסלק את הלבונה לצד אחד וקומץ ממקום שנתרבה שמנה ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו מ (ומעלה אותו לגבי מזבח) ומעלהו ומקטירו בכלי שרת ומולחו ונותנו על גבי האישים יקרב הקומץ שיריה נאכלין יורשאין הכהנים ליתן לתוכה יין ושמן ודבש ואין אסורין אלא מלחמץ קתני מיהא בקלתות של כסף ובקלתות של זהב אמר רב פפא אימא יבכלים הראויין לכלי שרת מכלל דכפיפה מצרית לא חזיא כמאן דלא כרבי יוםי ברבי יהודה י דתניא כלי שרת שעשאן של עץ רבי הפוסל ®ור' יוםי בר' יהודה מכשיר אפי' תימא רבי יוםי ברבי יהודה אימר דא"ר יוםי בר' יוםי בר' יוםי בר' יוםי בר' יהודה יוםי בר' יוםי בר' יוםי בר' יהודה הקריבהו נא לפחתך: ונותנה לכלי שרת ומקדשה בכלי שרת: שמעת מינה יכלי שרת אין מקדשין אלא מדעת אימא נותנה בכלי שרת לקדשה בכלי שרת: ונותן עליה שמנה ולבונתה: שנאמר יויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה: ומוליכה אצל כהן: דכתיב יוהביאה אל בני אהרן וגו': וכהן מוליכה אצל מזבח: דכתיב ⁴והגישה אצל המזבח: מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו: מגלן דכתיב יוזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח "ותניא לפני ה' יכול במערב ת"ל אל פני המזבח אי אל פני המזבח יכול בדרום ת"ל לפני ה' הא כיצד מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו רבי אלעזר אומר יכול יגישנה במערבה של קרן או לדרומה של קרן אמרת כל מקום שאתה מוצא שני מקראות אחד מקיים עצמו ומקיים דברי חבירו ואחד מקיים עצמו ומבמל דברי חבירו מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופסין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו כשאתה אומר לפני ה' במערב ביטלתה אל פני המזבח בדרום וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום קיימתה לפני ה' במערב הא כיצד מגישה לדרומה של קרן והיכן קיימתה אמר רב אשי קסבר האי תנא ©כוליה מזבח בצפון קאי מאי ודיו א"ר אשי איצטריך ס"ד אמינא תיבעי הגשת מנחה גופה קמשמע לן ואימא הכי נמי אמר קרא והקריבה אל הכהן וגו' והגישה אל המזבח מה הקרבה אצל כהן בכלי אף הגשה אצל מזבח בכלי: ומסלק את לבונתה לצד אחד: כי היכי דלא תקמוץ בהדי מנחה כדתנן "יקמץ ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט לבונה פסול: וקומץ ממקום שנתרבה שמנה: מנלן דכתיב °מסלתה ומשמנה מגרשה ומשמנה: ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת: למה לי הא קרשה חדא זימנא מידי דהוה אדם דם אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה הדר מקדיש ליה בכלי שרת הכא נמי לא שנא: ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו: דכתיב יואת כל הלבונה אשר על המנחה: ומעלהו

ה' דאין מפסיק כלום בינו לבין ההיכל דאילו אולם שלפני ההיכל פתוח הוא ורחבו עשרים אמה ככל חללו של היכל: כנגד חודה. כל מה שיכול לקרבו כלפי מערב ובלבד שיהא שם קצח דרום משום אל פני המזבח דאי לאו כנגד חודה ליכא לפני ה׳ כלל שהרי זויות ההיכל כולם כנגד זויות המזבח: ר׳ אלעור אומר כו׳. דורשו למקרא בענין אחר וכך דורשו מתוך שנאמר לפני ה׳ אל פני המזבח יכול יגישנה לאחד מהן רצה למערב רצה לדרומה. וה"ג לה בח"כ ניו פרשמא בן: או לדרומה של קרן אמרח. כך חשיבני: כל מקום שאחה מוצא כו'. דכיון דאפשר לקיים את שניהם תו לא תוקמה רלה זה עושה רלה זה עושה אלא תפוס המקיים את שניהם: קיימ**חה לפני ה'** במערב הא כילד מגישה לדרומה של קרן ה"ג לה בת"כ (שם). לדרומה של קרן ולא בעי כנגד חודה: והיכן קיימהה. הלא חוץ לכנגד זויות ההיכל הוא: קסבר האי הנא. ר׳ אלעור: כוליה מובה בלפון קאי. בחלק לפוני של עזרה ולית ליה דמובח מכוון כנגד ההיכל וכחליו נמלא דרומו של מובח כנגד אמצע פתח ההיכל הלכך יגישנה אל פני המובח בדרום ובלבד שיהא סמוך למערב נמצא מקיים את שניהם. וה״ה נמי אם היה מובח משוך מעט מכנגד זויות דרומית ההיכל וללפון שיהא דרומו של מובח כנגד ההיכל הוה מלי לקיים את שניהם דכנגד ההיכל קרינן ביה לפני ה' ובלבד שיגיש סמוך לקרן דהיינו אצל מערב. והא דנקט למשמע מינה כוליה מזבח בלפון קאי משום דג' מחלוקות הן בדבר זה ר' יהודה אית ליה מזבח מכוון כנגד היכל וכחליו בפ"ק דיומא (דף טו.) ור"א בן יעקב אית ליה כוליה מזבח בדרום קאי דאמר לפוני שהוא לד פנוי מכלום ור' יוסי הגלילי אית ליה כוליה מזבח בלפון קאי בזבחים בפ' קדשי קדשים (דף נמ.) הלכך לר"א דהכא דשמעי ליה ע"כ דקאמר זוית דרומית של מזבח לפנים מכנגד זוית של היכל הוא ופליג אדר"י ואדר״א בן יעקב מוקמינן ליה כר׳ יוסי הגלילי דס״ל דכוליה מזבח בלפון ולא מוקמינן ליה במחלוקת רביעית: מאי ודיו. מאי תיסק אדעתיה דנבעי טפי: מנחה גופה. ולא הכלי שהיא בה אלא יכוף הכלי שיהא נוגע סולת למזבח: פסול. משום דהוה קומץ חסר: **סכין.** הוי כלי שרת דתניא⁰ (יותא דף יב:) כל הכלים שעשה משיחתן מקדשתן מכאן ואילך עבודתן מחנכתן: **הדר מקדש ליה בכלי.** שמקבלו בכלי שרת כדכתיב וישם באגנות (שמות כד): **ואת כל הלבונה**. גבי הקטרה כתיב דמקטר קומן ולבונה כי הדדי:

> משום דג׳ מחלוקות הן בדבר זה ר׳ יהודה אית ליה מזבח מכוון כנגד ההיכל וכותליו בפ״ק דיומא ור׳ אליעזר בר׳ יעקב אית בשום זה מהתקורות וביד הודה היה היה היה מהתוכנות באו היבר היה. בל ביך רובאה היה ביד ביד ביד ביד ביד ביד ביד ביד לידה כולי מובח בדרום קאי האמר צפונה שיתא פנוי מכלום. ודי יוסי הגלילי אית ליה כולי מובח בצפון קאי כראמר בפי קדשי הקדשים הילכך לר״א דהכא דשמעיי ליה ע״כ דאמר דרומו של מזבח לפנים מכנגד זוית של היכל הוא ופליג אדרי יהודה

ואדרי אליעור בן יעקב אוקי׳ ליה כר׳ יוסי הגלילי דסבי׳ ליה כולי מזבח בצפון ולא מוקמי ליה במחלוקת רבי׳ ל"ה. אע"ג דקדשי סכין חדא זימנא הדר מקדש ליה בכלי שרת משמע מהכא דהסכין הוי קדוש וק׳ מההוא דפ"ק דחולין דקאמר כגון שבדק ת התיקים היה את התיקים היה של התיקים במודה במין המשתים במי משתים במין המשתים במין המול במין המשתים במין המשתים במ

משקה. המים ואח"כ מקריב מנחתה ופלוגתא היא בפרק היה נוטל (לקמן דף יט.). ומיהו כל זמן שלא קרבה מנחתה אינה נבדקת דכתיב מזכרת עוןי ואע"פ ששתתה מניחין אותה בידה כדי ליגעה ותודה והשתא ודאי משום חסיון הוא דאי משום מגילה הא אימחיקא לה(ט:

קלסות. כעין סלים. אדם מביא מנחתו לעזרה מתוך ביתו בקלתות וכו': ונותנה. בעזרה בכלי שרת. קס"ד שלריך לתתה ע"מ כן שיהא דעתו שיקדשנה הכלי: ומגישה. מגיע את הכלי לקרן מערבית דרומית. ולקמן יליף לה מקראי: ודיו. לקמן מפרש מאי היא (ט ומאי תיסק אדעתין דנבעי טפי: ומסלק הלבונה ללד אחד. בתוך הכלי עלמו ולקמן מפרש טעמא דכולה מתניתא: שנתרבה שמנה. ממקום שהיא נבללת יפה בשמן: ונותנו לכלי שרת. שני. ולקמן מפרש טעמא: על גבי החישים. על החש: ליתן לתוכה. ליתן לתוך השירים: בכלים הראויין לכלי שרת. אם היה מקדישן: רבי פוסל. [במנחות] י ובמסכת סוכה יליף טעמא בפרק החליל (דף נ:): בחשובין. בכלי עץ חשובין: הקריבהו נא לפחחך. סיפא דקרא הירלך או הישא פניך: אין מקדשין אלא מדעם. שהנותנו בהן לריך שיתננו לשם כך. וא"ת הרי מנחה קדושה ועומדת שהקדישה נפה קדושת פה אינה אלא קדושת דמים ואינה קדושת הגוף ואינה נפסלת בטבול יום ובלינה ואם נטמאת נפדית קדשה בכלי קידשה קדושת הגוף ונפסלת בטבול יום ובלינה ואין לה פדיון: נותנה לקדשה. התורה הצריכתו ליתנה בכלי שרת כדי שיקדשנה הכלי ואפילו אינו מתכוין לכך: ונותן עליה. הזר שמן ולבונה ואין לריך כהן לכך דכתיב וילק עליה שמן וגו' והדר והביאה אל בני אהרן וגו׳: וואם תורת המנחה. כל המנחות במשמע: הקרב אותה בני אהרן וגו' יכול במערב. יגיענה לדופן מערבי של מזבח דהיינו לפני ה' שהחיכל במערב והמזבח בחלר ל"ב אמה רחבו ממולע

באמצע העזרה וכן ההיכל ממוצע

באמלע העורה זה מול זה ל"ב אמה

היכל וכתליו חללו כ' וכתליו ו' אמה עובי כותל לפוני וששה לכותל

דרומי נמלא מערבו של מזבח לפני

הגהות הב"ח

לר׳ יוסי: (ג) רש"י משקה וכו׳ אימחיקא לה הס"ד ואח"כ מ"ה אדם מביא וכו' בקלתות וכו' קלתות כעין מס"ל שלכיר: (ג) ד"ה וליו

מוסף רש"י

לפני ה'. הקרב אותה בני אהרן לפני ה', היינו שמגיעה למזכח (זבחים סג:). יכול במערב. כקיר מערכי של מזבח דהיינו לפני ה', כנגד פתח ההיכל, דהיכל במערב (מנחות יט:). ת"ל אל פני חבחים סג:). רבי אלעזר אומר. מלחר שפרט לר הכתוב בהגשתה שתי רוחות. יכול לאיזה מהן שירצה וזבחים עזרה וכיון דכל המובח בחלי עורה עומד מנד נפון, אישתכח דקיר דרומית של מזבח כלה לפני פתח ההיכל ה' (מנחות שם) נמלא דרומו של מזבח כלה לנגד הפחח (זבחים שם). קמץ ועלה בידו צרור. נמנא קומן חסר מקום הלכור וכן מלח או לבונה (מנחות ו.). הדר

מקדיש ליה בכלי שרת. הדר בעי לקבוליה וקדושיה בכלי זימנא אחריתא (זבחים יג:). הכא נמי לא שנא. קומן נמי אע"ג דקדשה מנחה כולה בכלי בעי לקדושי קומץ זימנא אחריתא (שם).

א) נראה דצייל ואמאי לא אמר נמי מהגשה ואילך מצות כהונה ואפרי הכי. 🔻 ב) נראה דצייל ויייל דאי לאו קרא דוקמץ הכהן היה מכשיר וכרי אבל קמיצה הוה אמינא שכשרה בור וכרי.